

Svajonų
ROMANAI

PABUČIUOK MANE 3

JESSICA
LEMMON

Vyšnia ant torto

Knygute.lt

Jessica Lemmon

**VYŠNIA
ANT TORTO**

Trijų knygų serija
"*Pabučiuok mane*"
Trečia knyga

Versta iš Jessica Lemmon, *One Last Kiss*, 2020

© Jessica Lemmon, 2020

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su „Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti.

Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

Visos teisės į šį kūrinį saugomos. Šį leidinį draudžiama atkurti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn be raštiško leidėjo sutikimo.

Už draudimo nepaisymą numatyta teisinė atsakomybė.

Ana Gorbatova, dizainas, 2023

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2023

© Sondra Vekvert, vertimas iš anglų kalbos, 2023

ISBN 978-609-03-0912-4

Elektroninė versija © Knygute.lt, 2023

Prologas

Prieš penkerius su puse metų, Naujųjų išvakarės

- Tėti, - tarė Džija pro sukąstus dantis. Tačiau šis, kaip visada besigiriantis dukros laimėjimais, neatlyžo. Šįsyk didžiavosi ja, su pagyrimu baigusia Masačusetso technologijų universitetą ir netrukus pradėsiančia įspūdingą karjerą šeimos bendrovėje *TomNoks*.

- Akivaizdu, genialumą paveldėjo iš manęs, - Džekas Noksas mirktelėjo dukrai ir apkabino.

- Nekalbėk nesąmonių, Džekai, - paprieštaravo Džijos mama Meisė. - Visi žino, kad jos protas - mano nuopelnas. Na, palikime jaunimą ramybėje. Nesimaišykime.

Meisė netrukus nusitempė Džeką tolyn ir Džija liko su vienu talentingiausių interneto svetainių kūrėjų įmonėje. Stovėjo išsitiesusi, suglaudusi juodus labutenus, nuleidusi delnus ant juodos blizgios suknelės. Nepastebimai ėmė žaisti su ilgu karolių vėrinium ant kaklo ir pajuto, jog tylą, stojusi tarp jųdviejų, labai nejauki.

- Atleisk už tėvus, - tarstelėjo vyrui priešais. - Jie tik labai didžiuojasi. Nesvarbu... Malonu

susipažinti, Džeisonai.

- Kuperis, - atsakė žemas balsas ir privertė Džijos širdį suspurdėti. - Džeisonu manęs niekas nevadina.

- Na, tikrai nevadinsiu tavęs Kuperiu. Didžiuojuosi tuo, jog esu išskirtinė, - bandydama nukreipti temą nuo tėčio komentaro ir nutraukti nejaukią tylą, rodos, ėmė flirtuoti. Ir Džeisonas į flirtą atsakė.

- Tu, Džija Noks, tikrai esi išskirtinė, - ožio barzdelė sujudėjo, lūpose pasirodė šypsena. Trumpam. Ta šypsenėlė beprotiškai gundanti. Nuginkluojanti. Ir jis visas toks. Plačių pečių, kuriuos įrėmino prigludęs kostiumas. Džija ne kartą spėjo nužvelgti jį nuo galvos iki kojų, stovėdama šalia tėčio, besipuikuojančio dukros laimėjimais.

Tankūs, tamsūs, banguoti Džeisono plaukai kirpti trumpai, priekyje palikti ilgesni. Lyg bandytų ką nors paslėpti. Ir tos akys... Žydros ir veriančios kiaurai, nepraleidžiančios nė menkiausios svarbesnės detalės.

- Puiku, vadinsiu tave Džei, - pareiškė stebėdama jo reakciją ir sulaukė pakelto antakio, išduodančio nuostabą. - Arba būsi nusivylęs, arba patenkintas išgirdęs, jog prisijungiu prie

technologijų skyriaus komandos.

- Patenkintas, - atsakė nė nepagalvojęs. - Žinoma, patenkintas.

- Liko šešiasdešimt sekundžių! - riktelėjo Džijos brolis Brenonas. Po žodžių pasigirdo plojimai ir džiaugsmo šūksniai. Šiame Naujųjų Metų sutikimo vakarėlyje dalyvavo beveik visi *TomNoks* darbuotojai. Džijos šeima taip pat, juk jie - *TomNoks* įkūrėjai.

Svečiai atsiliepdami į Brenono raginimą ėmė judėti į pokylių salės vidurį, Džija su Džeisonu liko stovėti it įbesti.

- Akimirka, kurios laukėme visą vakarą! - sušuko, visiems pradėjus skaičiuoti atgal nuo trisdešimties. - Grupelė bendradarbių, kartu pasitinkančių Naujuosius.

Džijos ir Džeisono žvilgsniai vėl susitiko ir laikas sustojo. Suprato nepajėgianti atitraukti nuo jo akių. Džei pažvelgė žemiau, į lūpas.

Džija juto veriantį žvilgsnį. Intymesnį nei rankų prisilietimas. Ar lūpų. Rodos, rijo akimis. Buvo bejėgė. Išgėrė vos taurę šampano, tačiau jautėsi apsvaigusi, lyg ką tik išmaukusi visą butelį ir gavusi juo per galvą.

Ar kada nors anksčiau teko sutikti vyrą ir iš karto jo *geisti*? Nejaugi trauką jautė *tik* ji?

Atsakymą žinojo. Džeisonas buvo sužavėtas ja ne ką mažiau. Retai kada dviejų nepažįstamųjų potraukis vienas kitam būna toks stiprus.

Tą akimirką, kokias tris sekundes, įsivaizdavo, kaip atliepia savo aistrą ir įsisiurbia į lūpas. Pasistiebia ant pirštų ir Džeisoną Kuperį pabučiuoja. Mėgavosi jo žadą atimančiu aromatu ir buvo tikra – šis jautėsi apsvaigęs taip pat.

Yra tik vienas būdas įsitikinti.

Neatitraukdamas akių Džeisonas šiek tiek pasilenkė į priekį.

Staiga prie jo pribėgo už Džiją žemesnė raudonplaukė, vilkinti sijonėlį, vos dengiantį sėdmenis.

– Kuperi, kur dingai? Ateik, negali praleisti paskutinių sekundžių! – nenustygo raudonplaukė, įsikibusi į jo dilbį. Jos plaukuose buvo lankelis su užrašu *Laimingų Naujųjų metų*. – Labukas, – pasisveikino. – Aš Šelė.

– Džija Noks, – spustelėjo nepažįstamajai delną, juto prarandanti Džeisono dėmesį. Šis apglėbė merginai liemenį.

Lyg šito būtų maža, tą pačią akimirką pasirodė Džijos vaikinai Tomas.

– Štai kur tu.

Tomas pasilenkęs pakštelėjo jai į skruostą.

Džija nutaisė dirbtinę šypseną.

- Buvo malonu su tavimi susipažinti, Džei, -
sušuko Džija, Tomui tempiant ją į minios pusę.
Džeisonas palinksėjęs šiek tiek suraukė kaktą,
kol Šelė vedėsi jį į salės vidurį.

Džija ir Džeisonas nenuleido žvilgsnių, miniai
skanduojuant, kol galiausiai pametė vienas kitą
iš akių.

Trys.

Du.

Vienas.

- Laimingų Naujųjų! - nuvilnijo džiaugsmo
šūksniai, ant visų krintant auksinių ir sidabrinių
spalvų konfeti.

- Laimingų Naujųjų metų, mažute, - pasvei-
kino Tomas ir pabučiavo. Ši, bandydama išmesti
iš galvos ką tik sutiktą vyrą ir sukirbusį svaigų
geismą, atsakė į Tomo bučinį. Tačiau vaikino lū-
pos buvo *šaltos kaip ledas*. Jos širdis nepradėjo
plakti greičiau, kaip tai atsitiko prieš kelias mi-
nutes. Ir pilve neskraidė drugeliai...

Džija ėmė bučiuoti drąsiau, mėgindama nus-
tumti geismą į šalį. Netrukus taps Džeisono Ku-
perio kolege ir pradėti pažinti įsimylint jį iki
ausų neprotinga. Šitaip pradėti karjerą
TomNoks neprotinga taip pat.

Šio vakaro Džija niekada nepamirš. Ne dėl Tomo ir šalto bučinio, laikrodžiams mušant vidurnaktį. Šį vakarą ji sutiko mėlynąjį gražuolį, kuris, sunku tuo patikėti, netrukus taps jos vyru... o paskui – *buvusiuoju*.

1

Technologijų skyrius buvo įsikūręs didelėje patalpoje, kur kiekvienas turėjo savo darbo vietą. Prie vieno stalo jis ir sėdėjo. Daug metų čia dirbusi Džija neseniai gavo naujas pareigas. Su juo išsiskyrusi tapo rinkodaros skyriaus vadove. Jos kabinetas liko tame pačiame aukšte ir turėjo langus, pro kuriuos galėjo stebėti visą technologijų skyrių.

Anksčiau jam netrukdė tai, jog Džija visada šalia.

Bet neseniai ėmė *trukdyti*.

Nuo skyrybų praėjo pusantros metų. Tačiau kai buvusi žmona sukiojasi aplink, kurti gyvenimą *iš naujo* – nelengva.

Dabar jam vadovavo moteris, santuokoje neleidusi to daryti jam. Ko vertas vyras, jei žmona draudžia ja pasirūpinti?

Nevertas nieko. Tokia tiesa.

Darbe stengėsi nesipykti su buvusia žmona tiek dėl savęs, tiek dėl kolegų. Kartais patraukdavo vienas kitą per dantį, tačiau darbo dienai einant į pabaigą visada išsiskirdavo draugiškai. Ir tai veikė... iki šiol.

Džeišonas manė žinantis, kaip apsaugoti moterį ir tinkamai ją pasirūpinti, tačiau su Džija viskas kitaip. Ji savarankiška, užsispyrusi ir reikalinga, greičiau niekada, nenusileisdavo. Žinojo tai dar prieš santuoką, bet vylėsi, jog po įžadų pasikeis. Tačiau kuo toliau, tuo labiau vienas nuo kito tolo. Skyrybos tapo tikru išsigelbėjimu. Tikėjosi, kad jiems geriau būti atskirai.

Skyriuje pasirodė ir prie jo stalo priėjo Teilorė Tompson, Roiso Nokso sužadėtinė, netrukus tapsianti Noksa.

- Kūpi, ar gali kelioms minutėms su manimi nueiti į Džijos kabinetą?

- Žinoma, - atsistojo ir sekė Teilorei, pasipuošusiai juoda paprasta suknele, iš paskos. Jos gelsvi plaukai sukelti į viršų. Ši moteris - bendrovės vykdomojo direktoriaus dešinioji ranka, pasitikinti savimi ir ryžtinga, tobula pora kieta kakčiam vyriausiam Džijos broliui Roisui. Praėjusiais metais prisipažino, jog laukiasi Roiso kūdikio, ir jiedu netrukus susituoks. Džeišonas tikėjosi, kad jų santuoka bus sėkmingesnė

nei jo ir Džijos.

Šiaip ar taip, vestuvėse dalyvaus ir jūdviejų kūdikis, gimęs iš karto po Edisonos ir Brenono Noksų vestuvių, įvykusių prieš šešis mėnesius. Tose vestuvėse Džeisonas *neteko* sveiko proto ir su buvusia žmona kone permiegojo.

Savo kabinete Džija atsilošė į odinę vadovės kėdę, ilgi tamsūs plaukai krito ant smulkių pečių. Su raudona suknele atrodė nepakartojamai. Kitoms moterims belieka tik verkti iš pavydo.

Džija smulkaus sudėjimo, apvalių formų ir po suknele slėpė tobulą kūną. Dėl jo buvo pametęs galvą. Jei fizinis grožis būtų sėkmingos santuokos receptas, jie vis dar būtų drauge.

Teilorė padėjo ant stalo du kreminius popieriaus lapus ir rašiklius.

– Pasirašykite. Abu.

Su juo susižvalgiusi Džija kilstelėjo popieriaus lapą ir pažvelgė atidžiau.

– Jau pasirašytas, Tei.

– Maniškis taip pat, – pritarė jis. Lapo apačioje parašyta *Džeisonas Kuperis*, po juo – kryželis ant kvadratėlio, rodantis, kad dalyvaus.

Teilorė paėmė lapą šiam iš rankų ir bedė pirštu į tuščią vietą apačioje.

- Čia klausiamo, ar dalyvausite vienas, ar su pora. Ir yra linija, ant kurios reikia įrašyti palydovo vardą.

Teilorė gražino jam lapą.

- Taip, - pakartojo, nudurdama žvilgsnį į Džiją, - ar ne. Juk neturite atsakyti į dvidešimt klausimų. Vos į vieną. Man tas pats, kaip atsakysite, bet turiu pateikti tikslų vestuvių svečių skaičių.

Jis prisimerkė ir pastebėjo, jog tą patį padarė ir Džija.

- Žymiu „taip“, - išrėžė džiugiai. - Bet mano vaikinai - įžymybė, todėl nenori, kad vestuvėse dalyvausiantys darbuotojai sužinotų jo vardą. - Gražino lapą ir dirbtinai nusišypsojo. Džeisonui atrodė, jog tai skirta jam.

- Rimtai? - paklausė Teilorė ir buvo aišku, kad šiai tai naujiena. - Pasikalbėsime vėliau. O tu, Kupi?

- Tas pats, - atsakė, žymėdamas kvadratėlį „taip“. - Ironiška.

Džija suraukė nosį, bet Džeisonas toliau žiūrėjo į Teilorę.

- Na va. Juk nebuvo sunku, - Teilorė šyptelėjo ir apsisukusi ant bato kulniuko išėjo iš kabineto.

- Na ir nuotaikėlė, - pajuokavo Džija šiai išėjus. - Ji mano geriausia draugė, myliu ją, bet

kartais būna tikra rakštis pasturgalyje. – Atsisuko į Džeisoną. – Nežinojau, kad susitikinėji.

– To paties nežinojau apie tave, – bandydamas elgtis įprastai, įkišo rankas į kišenes ir laukė atsakymo.

Džija spoksojo į savo nagus, kol galų gale nutraukė tylą.

– Nenoriu dalyvauti brolio vestuvėse viena ir pakartoti tai, kas įvyko per Brenono šventę, – ėmė žaisti su rašikliu. – Tai buvo klaida.

Nusitėmė Džeisoną į laisvą kambarį viloje, taip aistringai bučiuodama, jog jam aptemo protas. Tai tikrai buvo didžiulė klaida ir čia jis su buvusią žmoną sutiko. Nuo tos nakties sunku laikytis nuo Džijos atokiau ir negalvoti apie gundantį jos kūną.

Mintimis vis grįždavo į naktį, prisimindavo Džijos lūpų skonį – šampano, moteriškumo. O tokios nebuvo turėjęs jau ilgą laiką. Jei pasaulyje egzistuoja kvapas, atimantis žadą, tai – jo buvusios žmonos nežemiškas aromatas.

Po vestuvių pasislėpę laisvame kambaryje, jiedu aistringai, greitai pasimylėjo. Džija užsikėlė suknelę ant liemens ir įkišo delną į jo kelnes. Niekada nepamirš tą naktį galvą susukusios aistros, geismo, begalinio noro patenkinti

šalia esančią moterį.

Džeisonas sudėjo delnus ties tarpukoju, slėpdamas reakciją ir mėgindamas nukreipti mintis į to vakaro pabaigą.

Teilorės, pradėjusios gimdyti, šauksmai.

Na va. Šis prisiminimas padėjo suimti save į rankas.

- Nemaniau, kad su kuo nors susitikinėjį, - neatlyžo Džija, mirdama iš smalsumo. Troško išgirsti detales, kurių Džei neatskleis, nes iš tikrųjų poros neturėjo. Na, dabar teks ką nors susirasti. Kokią nors įžymybę, nes, nenorėdamas pasirodyti už buvusiąją prastesnis, pasakė, kad su viena jų susitikinėja. Nė už ką neprisipažins melavęs.

- Susitikinėjame neseniai, - atsakė. - Nežinojau, kad turi vaikiną. - Tiesa ta, jog Džei vienišas. Nuolat būdavo užsivertęs darbais, bet jei laiko ir turėtų, į naujus santykius nesiveltų. Antrą kartą į tą pačią upę nebris.

Praėjusį rudenį į Brenono vestuves atvyko vienas. Nors su Džija ir išsiskyrė, Noksai liko jam šeima. Roisas ir Brenonas - kaip broliai. Jei su kuo nors susitikinėtų, merginą paliktų namie, nes būtų keista ir nemalonu atsivesti ją į Noksų šeimos šventę....

